

sen. Jeg skal i saa Henseende erindre om, at Loven af 14de April 1893 ganske vist indeholder forskellige Bestemmelser med Hensyn til yvertuberkulose Dyr. Den bestemmer nemlig, at Dyr, der øjensynlig lide af Tuberkulose, ikke maa føres paa Markeder, til Dyrskuer, paa fremmede eller fælles Græsgange, i fremmede Stalde eller andre Samlingssteder for Kreaturer til Udførsel eller i andet Øjemed, og at det er forbudt at afhænde eller bruge til Menneskeføde Kød af Dyr, som lide af Tuberkulose, samt at afhænde Mælken af Dyr; der lide af Yvertuberkulose, og at anvende den til Menneskeføde eller til Tilvirkning af Levnettsmidler. Det er kun tilladt at bruge den i kogt Tilstand til Kreaturføde. Jeg tror imidlertid at enhver, der er kendt med Forholdene ude paa Landet, vil erkende, at Loven ikke har haft synderlig praktisk Virkning. Det synes, som om det ikke er let at overholde disse Bestemmelser. Jeg tror derfor, at vil man Yvertuberkulosen rationelt til Livs, bliver man nødt til at gaa strengere frem og følge den i § 5 foreslaaede Fremgangsmaade, nemlig at nedslaa de Dyr, hos hvilke denne Sygdom konstateres. Et Spørgsmaal, som ligger nær for, er: Vil denne Foranstaltning ikke være overordentlig kostbar for Staten? Selvfølgelig vil den koste en Del. Jeg beklager, at det statistiske Materiale, som ligger til Raadighed, ikke giver tilstrækkelige Oplysninger til, at man kan danne sig en bestemt Mening om Bekostningen. Jeg tror imidlertid at turde sige efter de Oplysninger, jeg har kunnet faa indhentet, at Yvertuberkulosen ikke er stærkt udbredt her i Landet, og uden at turde paatage mig nogen som helst Garanti vil jeg dog formode, at en Sum af 100,000 Kr. vil strække rigelig til. Der er endvidere dertil at bemærke, at det jo er af den Slags Bevillinger, som forhaabentlig i Aarenes Løb gaa nedad. Det er nemlig klart, at, jo mere man kommer Sygdommen til Livs, desto færre Tilfælde vil der blive, og desto mindre maa der ydes i Erstatning for nedslaaede Dyr.

Jeg tillader mig at gaa ud fra, at man her i dette Ting nærer et levende Ønske om at række en Haand med til den Kamp, som fra Landbrugets Side er rejst mod en af Landbrugets værste Fjender, Tuberkulosen. Noget andet er det, om man her i Tinget vil anse de Bestemmelser, som jeg har tilladt mig at foreslaa, for at være hensigtsmæssige og de rette, men det skulle vi altsaa tale nærmere om. Jeg fik netop i Gaar Aftes

tilsendt en Pjece af en af vore mest ansete Læger, Dr. med. Engelsted, i hvilken han udvikler den store Samfundsfare, som ligger i Tuberkulosen. Han omtaler der, at naar Kampen mod Tuberkulosen her i Landet skal føres med Virkning, maa den samtidig tages op baade lige over for Befolkningen og lige over for Kvægbesætningerne. Det er at haabe, at Lægerne ville kunne gennemføre deres Ønske med Hensyn til Bekæmpelse af Tuberkulosen lige over for Befolkningen, men det kan kun være en Ære for det danske Landbrug, om det gaar i Spidsen for denne Kamp paa sit Omraade. Jeg tillader mig derfor varmt at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvilje.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Jeg vil allerførst gøre en Bemærkning i Anledning af den sidste Udtalelse, der faldt fra den højtærede Landbrugsminister. Han udtalte, at han var vis paa, at man her vil være villig til at støtte denne Kamp mod Tuberkulosen, og jeg tror at turde sige, at den ærede Minister kan være forvisset om, at man her vil være med dertil. Derfor kan jeg fuldt ud føre et Bevis, naar jeg henviser til, at der fra enkelte Mænds Side, som arbejde i Landbrugets Tjeneste, paa egen Haand er blevet kæmpet mod denne Sygdom i mange Aar. — Den højtærede Minister indledede sit Foredrag med en Fremstilling af, hvorledes Sagen har været behandlet i det andet Ting, som har foretaget en Del Ændringer i Forslaget. Naar han sagde, at ingen af disse Ændringer var af væsentlig Betydning, vil jeg over for denne Udtalelse sige, at deri er jeg ikke enig med den højtærede Minister. Det skal jeg imidlertid ikke opholde mig ved nu, jeg skal komme til det siden. I enkelte af de Udtalelser, som den højtærede Minister senere fremkom med, kan jeg heller ikke være enig med ham, men det vil jeg ogsaa komme til senere under mit Foredrag. Gangen i Lovforslagets Behandling har jo været den, at et noget forskelligt Lovforslag om det samme Emne blev forelagt i afvigte Rigsdagssamling. Det naaede kun til 1ste Behandling i Landstinget og blev derefter henvist til et Udvalg, som ikke afgav nogen Betænkning. I Mellemtiden skiftede man Landbrugsminister, og den nuværende Landbrugsminister tog, hvad jeg paaskønner, Sagen op og forelagde Lovforslaget i en noget anden Form, men dog med væsentlig det samme Indhold. Det er nu blevet behandlet til Ende i Landstinget, og vi have til Behandling det af det